



**Република Србија**  
**АГЕНЦИЈА ЗА РЕСТИТУЦИЈУ**

Јединица за враћање имовине  
жртава Холокауста  
Београд, ул Масарикова бр. 5  
Број: 46-000214/2018  
Датум: 07. мај 2019. године  
П.Б.

**Агенција за реституцију - Јединица за враћање имовине жртава Холокауста,** решавајући по захтеву Јеврејске општине Београд из Београда, ул. Краља Петра бр.71а/II, које заступа пуномоћник адвокат Дејан Цоља из Београда, Ул. Светомира Николајевића бр.13, за враћање одузете имовине, сходно одредбама члана 12. и члана 18. став 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“ бр.13/2016), на основу члана 55. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу („Службени гласник РС“, број 72/11, 108/13, 142/14, 95/18 и 88/15 – Одлука УС) као и на основу члана 136. и члана 139. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016), након спроведеног поступка, донела је дана 07.05.2019. године, следеће:

**ДЕЛИМИЧНО РЕШЕЊЕ**

**1. УСВАЈА СЕ захтев, враћа се имовина и утврђује право својине у корист Јеврејске општине у Београду, Ул. краља Петра бр. 71а, на национализованој имовини и то на:**

- стану број 5. (ев.бр.6), од једне собе, површине 11м<sup>2</sup>, у стамбеној згради за колективно становање, у Ул.таковској број 3, у Београду, уписане као објекат бр.1, на кат.парцели бр.2769, КО Стари град, све уписано у Лист непокретности бр.1113, КО Стари град као својина Републике Србије, ванкњижног корисника ГО Стари град.
  - градском грађевинском земљишту на катастарској парцеле ли број: 2769, КО Стари град, у уделу који је у сразмери са површином враћеног посебног физичког дела - стана, у односу на укупну површину објекта на тој катастарској парцели, а која имовина је одузета Комисије за национализацију НО општине Стари град број Н-319/59 од 24. августа 1959. године, бившим (су)власницима Нехама Рикети и Нехама Алфреду.
- 2. Одбија се захтев Јеврејске општине у Београду, Ул. краља Петра бр. 71а, за враћање одузете имовине бивших (су)власника Нехама Рикете и Нехама Алфреда, и то: стана број 6.(евиденцијски број 5), од две собе, површине 15м<sup>2</sup>, у стамбеној згради за колективно становање, у Ул.таковској број 3, у Београду, уписане као објекат бр.1, на кат.парцели бр.2769, КО Стари град, све уписано у Лист непокретности бр.1113, КО Стари град, као неоснован у целисти.**

3. Непокретност из тачке 1. алинеја 1. диспозитива овог решења, враћа се у државину Јеврејској општини Београд, Ул. краља Петра бр. 71а, Београд по правоснажности истог.
4. На основу овог решења, а по правоснажности истог, надлежни орган за упис права на непокретностима, извршиће упис стана из тачке 1. алинеја 1. диспозитива овог решења као посебног физичког дела објекта бр.1. у Ул. таковској број 3. у Београду, на кат.парцели 2769. КО Стари град, на начин како је то описано у тачки 1. алинеја 1. овог решења као и упис права својине на враћеним непокретностима из тачке 1. алинеја 1. и 2. диспозитива, у корист Јеврејске општине Београд.
5. Налаже се надлежном органу за упис права на непокретностима, да на основу овог решења, а по његовој правоснажности, изврши брисање свих хипотекарних терета забележених у било чију корист на непокретностима из тачке 1. диспозитива овог решења.
6. О преосталом делу захтева одлучиће се накнадно, посебним решењем, када се за то стекну законом предвиђени услови.
7. Враћена имовина је у слободном промету, а Република Србија, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом првог отуђења.

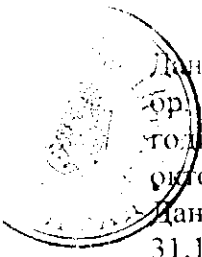
### Образложење

Јеврејска Општина Београд, из Београда Ул.краља Петра бр.71а/II, поднела је Агенцији за реституцију Захтев за враћање одузете имовине, који је заведен под бројем: 46-000214/2018, за враћање имовине за коју се наводи да је одузета Нехама Рикети и Нехама Алфреду из Београда, као бившим власницима.

У конкретној управној ствари, предмет захтева за враћање је кућа са кућиштем и двориштем, у ул. Таковској број 3, површине 457м<sup>2</sup> на кат.парцели 2769, КО Београд - 1, старог премера, односно посебни физички делови предметне зграде и то: стан од једне собе број 5, површине 11м<sup>2</sup>, у сутерену, стан број 6, који се састоји од две собе, површине 15м<sup>2</sup> и двособни стан број 2Б, површине 97м<sup>2</sup>, на првом спрату.

Уз захтев су достављени докази побројани у обрасцу Захтева за враћање.

Поступајући по предметном захтеву, Агенција је службеним путем прибавила следеће доказе, неопходне за одлучивање у овој управној ствари: допис Одељења за имовинске, правне, стамбене и опште послове ГО Стари град, број: 46-168/18 од 28.11.2018. године, са прилозима и то: фотокопијом Решења Комисије за национализацију при НО општине Стари град број Н-319/59 од 24. августа 1959. године, Обрасцем П-8, односно спецификацијом зграде и станова који се налазе у фонду ГО Стари град на адреси Ул. таковска бр.3, у Београду, Уговором о откупу стана број 360-2578/93 од 24. маја 1993. године, који је закључен између Општине Стари град, Београд и Јовановић (Милутин) Станице из Београда, ради откупа стана број 6, у згради у ул. Таковској, бр. 3, у Београду, Уговором о откупу стана број 360-13227/92 од 15. априла 1993. године, који је закључен између Општине Стари град, Београд и Вранеш (Ђуро) Данице из Београда, ради откупа стана број 1А у приземљу, површине 25м<sup>2</sup>, у згради у ул. Таковској бр. 3 у Београду и Уговором о откупу стана број 360-13227/92 од 25. јануара 1996. године, који је закључен између Општине Стари град, Београд и Вранеш (Ђуро)



Данице из Београда, ради докуна стана - собе површине 6м2, у згради у ул. Таковској, бр. 3 у Београду и Анексом уговора о откупу стана број 360-2578/93 од 24. маја 1996. године, и број 360-13227/92 од 15. априла 1993. године, број 360-13227/92 од 30. октобра 2008. године, који је закључен између Општине Стари град, Београд и Вранеш Данице из Београда, те Допунским уверењем наведеног Одељења број 360-13227/92 од 31.10.2008. године, као и допис истог Одељења број: 46-9/19 од 23.01.2019. године уз који је достављено Допунско уверење број: 46-47/06 од 31.03.2006. године.

Такође, поступајући орган је прибавио изјашњења Одељења за грађевинске послове ГО Стари број: 351-41/19 од 30.01.2019. године и број:351-1087/18 од 28.11.2018. године, као и записник са теренске провере МУП – ПУ за град Београд, Полицијске станице Стари град број: 205.4-11/19 од 30.01.2019. године, као и доказе достављени уз допис ЈП „Градско стамбено број: 01-4199 од 27.11.2018. године.

У спроведеном доказном поступку који је претходио доношењу овог решења 16.01.2019. године, је одржана усмена јавна расправа на којој је пуномоћник Јеврејске општине Београд, изјавио да остаје при захтеву и да тражи враћање посебних физичких делова предметне непокретности како је то наведено у обрасцу захтева све са припадајућим земљиштем.

Државно правобранилаштво је поводом предметног захтева доставило поднесак број: Рес 12/19 од 16.01.2019. године, у којем истиче да је пре свега неопходно утврдити да ли се имовина која је предмет захтева сматра „имовином без наследника“ сходно Закону о отклањању последица одзимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, то посебно имајћи у виду да како наводе, уз предметни захтев нису достављени докази на основу којих би се могло утврдити да ли бивши власници имају живих законских наследника. Даље истичу да уз Захтев није достављени Уверење катастра непокретности о идентификацији парцела старог и новог премера. За станове који су у приватном власништву, и то: станове број 6 и број 26, истичу да нису испуњени услови за враћање у натуралном облику, док у погледу стана број 5., наводе да како није утврђено да ли извршена адаптација и реконструкција истог, то је наведено неопходно утврдити. Затим, законски заступник Републике Србије истиче да се упис у земљишно– књижном улошку број 1720, КО Београд 1, не може сматрати доказом да је бивши власник био припадник јеврејске заједнице, те је потребно да Агенција по службеној дужности наложи достављање адекватних доказа на наведену околност, имајући у виду став Савета јеврејских општина Србије, којим се објашњава на који се све начин може утврдити ова чињеница.

Представник Државног правобранилаштва на расправи је изјавила да остаје у свему при наведеном Изјашњењу, с тим да исти прецизира тако да се приликом доношења одлуке има у виду да је стан бр. 26 настао дељењем стана бр. 2, на станове 2а, 2б и 2ц.

Општинско правобранилаштво ГО Стари град је након одржане усмене јавне расправе доставило изјашњење број: Уп-833/19 од 21.02.2019. године, у којем наводи да је предметни захтев неоснован из разлога што подносилац захтева није приложио доказ да су Нехама Рикета и Нехам Алфред били припадници Јеврејске заједнице, као и да нема доказа на околност да ли бивши власници имају живих законских наследника.

Након тако спроведеног доказног поступка Агенција за реституцију је на основу писмених доказа које су предочиле странке, на основу доказа прибављених службеним

путем, на основу одржане усмене јавне расправе, а ценећи наводе и захтеве странака, утврдила следеће чињенично стање битно за доношење одлуке:

Увидом у електронску базу података Агенције за реституцију, поступајући орган је утврдио да није поднет захтев за враћање, односно обештећење имовине сходно Закону о враћању одузете имовине и обештећењу иза Нехама Рикете и Нехама Алфреда, власника непокретности које су предмет захтева.

Из ЗКУЛ број 1720 КО Београд – 1, утврђено је да је у А листу уписана кат.парцела 2769, са кућом број 3, у ул. Таковској број 3, кућиштем и двориштем, укупне површине 4 а и 57 м<sup>2</sup>. Из Б листа утврђено је да се на основу Решења Дн. број 11334/39 од 28. децембра 1939. године, а на основу уговора о куповини и продаји од 28.12.1939. године у Београду Ов. бр. 14773/39 укњижује право власништва на земљишту у А листу у корист Нехама Рикете, жене Алфредове, рођене Рафаел, из Београда, затим се на основу Решења Дн. број 454/43 од 1. марта 1943. године, а на основу овлашћења Министра финансија II бр.72690 од 6. октобра 1942. године и акта Комесарске управе јеврејском непокретном имовином од 29. септембра 1942. године, а од 3. октобра 1942. године у смислу одредбе Уредбе о припадању имовине Јевреја Србије М.С. вр. 3913 од 26. августа 1942. године, укњижује право власништва на непокретностима у А листу у корист Србије, затим да се на основу Решења Дн. 556/45 од 4. јула 1945. године, а на основу извршног решења Народнoг среског суда за II реон у Београду од 30. јуна 1945. године, укњижује право власништва на  $\frac{1}{2}$  земљишта у А листу у корист Нахама Рикете, жене Алфредове, рођене Рафаел из Београда, да се Решењем Дн. број 4023/56 од 12. јула 1956. године, а на основу правоснажне пресуде Окружног суда у београду Г. број 3106 од 11.јула 1956. године, укњижује право на  $\frac{1}{2}$  земљишта у А листу, у корист Нахам Алфреда из Београда, затим да се Решењем Дн. број 4589/60 од 8. октобра 1960. године, а на основу правоснажног решења Комисије за национализацију НО Општине Стари град од 24. августа 1959. године, број Н-319/59 и решења Секретаријата за финансије НО Општине Стари град од 22. јануара 1960. године, број Н-111/60, који се налази под Дн.1603/60 укњижује се да су непокретности у А листу Друштвена својина и забележује се да су следећи посебни делови зграде изузети од национализације и то: четворособни стан на I спрату, чији је власник Нахим Алфред из Београда и четворособан стан на II спрату чији је власник Нахим Рикета, жена Алфредова, рођена Рафаел из Београда.

Из Решења Комисије за национализацију при НОО Стари град број: Н-319/59 од 24.08.1959. године, утврђено је да је на дан 26. децембра 1958. године, национализована и постала друштвена својина зграда у ул. Таковској бр. 3, уписана код II Среског суда у Београду у зк бр. 1720 кат.папрцела бр. 2769 КО Београд-1, као раније власништво Нехам Рикете, жене Алфредове, рођене Рафаел и Нехам Алфреда, обоје са по  $\frac{1}{2}$  идеалних делова. Ставом II истог решења, изузима се од национализације и оставља у својини ранијих сувласника и то: један четворособан стан на првом спрату предметне зграде у корист Нехам Алфреда и један четворособан стан на другом спрату предметне зграде у корист Нехам Рикете, жене Алфредове, обоје из Београда.

Из Уверења РГЗ СКН Стари град број: 952-2-16/19-1 од 22.04.2019. године, о идентификацији кат.парцела старог и новог премера, утврђено је да кат.парцели 2769, КОБ -1, старог премера, одговара кат.парцела 2769, КО Стари град, новог премера.

Из Преписа Листа Непокретности број 1113, КО Стари град, издат од РГЗ СКН Стари град под бројем 952-2-200/17 од 07.12.2017. године, утврђено је да је у А листу уписана кат.парцела 2769 као земљиште под зградом и другим објектом и земљиште уз зграду и други објекат, укупне површине 4 а и 61м2, по врсти градско грађевинско земљиште. У Б листу је као власник на земљишту у А листу уписана Република Србија, док су као корисници наведени «власници посебних делова зграде уписани у В 2 листу»: У В листу 1. део, на кат.парцели 2769, у ул. Таковској бр.3, као објекат бр.1, уписана је стамбена зграда за колективно становање као објекат преузет из земљишне књиге, у својини власника посебних делова уписаних у В лист 2; у В листу 2. део на кат.парцели 2769, у ул. Таковској бр.3, уписани су посебни физички делови објекта – станови, сви у приватној својини, осим стана број 2Б (ев.број 2) на коме је као носилац права друштвене својине уписано Предузеће Поштанско-телеграфског и телефонског саобраћаја Загреб, стана број 5 (ев.број 6), површине 11м2, и стана број 6 (ев. број 5) површине 15м2, на којима је као власник уписана Република Србија.

Из Спецификације стамбених зграда, станова и пословних просторија које се уносе у Фонд стамбених зграда Градског стамбеног предузећа, утврђено је да су у Фонд Општине Стари град у Ул. Таковској број 3, унети следећи станови: стан број 1., површине 109, стан. број 2., површине 62м2, стан број 3, површине 65м2, сви приземљу зграде, стан бр.4, површине 6м2, на тавану, као и станови са бројевима 5 површине 11м2 и број 6., површине 15м2, оба у сутерену предметне зграде.

Из дописа ЈП „Градско стамбено“ број: 01-4199 од 27.11.2018. године, утврђено је да је стан број 6. у згради број 3, у л. Таковској у Београду отуђен из режима државне својине путем откупа од ГО Стари град као носиоца права располагања, док је стан број 5. у режиму закупа.

Из Уговора о коришћењу стана број: 16775, који је закључен између Градског стамбеног предузећа са једне стране и Кнежевић Христине, као носиоца станарског права, са друге стране, утврђено је да носилац станарског права прима на коришћење на неодређено време стан у сутерену зграде у Ул. таковској број 3, површине 11м2, као и да ће стан користити без чланова породичног домаћинства.

Из Уговора о откупу стана број: 360-2578/93, оверен код Првог општинског суда у Београду под Ов. бр. 6305/93 од 01.06.1993. године, утврђено да Општина Стари град као продавац продаје, а Јовановић Ставица купује стан од једне собе, број 6, површине 15м2, у сутерену зграде број 3, у Ул. Таковској, на кат.парцели 2769, КО Београд 1.

Из Обавештења МУП – ПУ за град Београд, ПС Стари град, број: 205.4-11/19 од 30.01.2019. године, утврђено је да је приликом теренске провере и утврђивања идентитета лица која користе стан број 5, површине 11м2, у Ул. таковској број 3, у Београду, а који је стан био дат на коришћење Христини Кнежевић, нађено да се предметни стан (једна соба) налази у сутерену зграде и да у истом нико не станује од смрти Христине Кнежевић, као и да је исти безуслован за становање те се користи као подрумске просторије.

Из дописа Одељења за грађевинске послове ГО Стари град, број 351-1087/18 од 28. новембра 2018. године и дописа истог Одељења број: 351-41/19 од 30. јануара 2019. године, утврђено је да за стан број 5. у згради број 3, у Ул. Таковској у Београду, нису издавана одобрења за било које интервенције.

Члан 139. став 1. Закона о општем управном поступку предвиђа да кад се у поступку одлучује о више питања, а само су нека сазрела за одлучивање орган може само о њима да донесе решење (делимично решење).

Чланом 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника прописано је да се овим законом, ради отклањања последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих наследника, уређују услови, начин и поступак враћања имовине одузете припадницима јеврејске заједнице који немају законских наследника и враћања одузете имовине организацијама које су у време одузимања биле у функцији јеврејске заједнице, за имовину која је одузета на територији Републике Србије за време Холокауста или на основу прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, као и финансијска подршка Републике Србије јеврејској заједници у Републици Србији.

Чланом 2. став 1. тачка 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живих законских наследника под "одузетом имовином" подразумевају се непокретности и покретне ствари и предузета која су одузета бившим власницима за време Холокауста или применом прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Законом о враћању одузете имовине и обештећењу, у члану 2, прописано је да се право на враћање одузете имовине може остварити на основу прописа који су таксативно наведени у овом члану. Тачком 34. ставом 1. овог члана експлицитно је наведен Закон о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта („Службени лист ФНРЈ“, број 52/58) као пропис на основу кога се може остварити право на повраћај одузете имовине.

Како су непокретности, које су овде предмет захтева одузете од Нехама Алфреда и Нехама Рикете, рођене Рафаел, на основу Решења Комисије за национализацију при НОО Стари град број: Н-319/59 од 24.08.1959. године, које је донето на основу Закона о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта, а који је закон прописан чланом 2. ставом 1. тачком 34. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, то је утврђено да је предмет захтева имовина која је обухваћена чланом 2. тачка 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника.

Чланом 2. став 1. тачком 3. Закона прописано је да се под појмом "бивши власник" у смислу овог Закона подразумева физичко лице које је било припадник јеврејске заједнице и власник у време одузимања имовине и правно лице које је у време одузимања имовине на било који начин било у функцији јеврејске заједнице, а које је било власник имовине у време одузимања.

Како је у току поступка утврђено да је предметна имовина као имовина лица - припадника јеврејске националности, Нехама Рикете и Алфреда прешла у својину државе Србије на основу овлашћења Министра финансија II бр.72690 од 6. октобра 1942. године и акта Комесарске управе јеврејском непокретном имовином од 29. септембра 1942. године, од 3. октобра 1942. године, а у смислу одредбе Уредбе о припадању имовине Јевреја Србије М.С. вр. 3913 од 26. августа 1942. године, овај орган је за несумњиво утврдио да је у питању имовина припадника јеврејске заједнице.

Затим, како је на основу извршног Решења Народног среског суда за II реон у Београду од 30. јуна 1945. године, предметна имовина враћена у својину Нехама Рикете и Нехама Алфреда, од којих је касније национализована правоснажним решењем Комисије за национализацију НО Општине Стари град од 24. августа 1959. године, број Н-319/59 и Решењем Секретаријата за финансије НО Општине Стари град од 22. јануара 1960. године, број Н-111/60, то је овај орган је несумњиво утврдио да је у питању имовина физичких лица која су били припадници јеврејске заједнице у време подржављења имовине.

Поступајући орган је посебно ценио наводе из Изјашњења Државног правобранилаштва Рес 12/19 од 16.01.2019. године, да се упис у земљишно-књижном улошку број 1720, КО Београд 1, не може сматрати доказом да је бивши власник био припадник јеврејске заједнице, те је потребно да Агенција по службеној дужности наложи достављање адекватних доказа на наведену околност, имајући у виду став Савета јеврејских општина Србије, којим се објашњава на који начин се све може утврдити ова чињеница, као Изјашњење Општинско правобранилаштва ГО Стари град, у којем наводе да је предметни захтев неоснован из разлога што подносилац захтева није приложио доказ да су Нехама Рикета и Нехам Алфред били припадници Јеврејске заједнице, као и да нема доказа на околност да ли бивши власници имају живих законских наследника и нашао да су исти у потпуности неосновани.

Наиме, у допису Савеза јеврејских општина Србије којим се ближе одређује начин утврђивања да ли је неко лице било припадник јеврејске заједнице, експлицитно је наведено да „јеврејска имовина, како покретна, тако и непокретна, национализована је на основу Уредбе о припадности Јевреја Србији од дана 26.08.1942. године, те на местима где се ово помиње као *modus aqrendi*, има се узети и недвосмислено тумачити као доказ о припадности заједници“. Дакле, како је из горе цитираног ЗКУЛ утврђено да је имовина која је овде предмет захтева за враћање првобитно била одузета на основу Уредбе о припадању имовине Јевреја Србије М.С. вр. 3913 од 26. августа 1942. године, то је чињеница припадности бивших власника, утврђена као неспорна, и складу је са ставом Савета јеврејских општина Србије.

Такође, у току доказног поступка Агенција је испитивала и да ли се ради о имовини без наследника у смислу чл. 2 став 1. тачка 2. Закона, којим је прописано да се "имовином без наследника" сматра одузета имовина за коју није поднет захтев, односно за коју је захтев поднет од лица које нема активну легитимацију у смислу одредаба Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, осим имовине за коју је обавезу обештећења бившег власника преузела страна држава по основу међународног уговора.

Поступајући орган је увидом у електронску базу података Агенције за реституцију утврдио да није поднет захтев за враћање имовине иза Нехама Алфреда и Нехама Рикете, као бивших (су)власника непокретности описаних у тачки 1. диспозитива овог решења, те је утврђено да се ради о тзв. имовини без наследника сходно члану 2. став 1. тачка 2. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника.

Даље, Агенција је у спроведеном поступку неспорно утврдила да се стан број 5, који је овде предмет захтева за враћање, површине 11м<sup>2</sup>, налази у сутерену зграде број 3. у Ул. таковској у Београду, постојеће на кат.парцели 2769, КО Стари град, све уписано у

Лист непокретности 1113. КО Стари град и да се исти састоји од једне собе, те да је уште предметног стана у наведеном Листу непокретности као „осмособног“ последица очигледне техничке омашке, имајући у виду његову површину. Образац П-8. Уговор којим се предметни даје на коришћење Христини Кнежевић, Обавештење МУП - ПУ за град Београд. ПС Стари град сачињено након теренског обиласка предметног стана као и Обавештења Одељења за грађевинске послове из којих је неспорно утврђено да за предметни стан нису издаване грађевинске и употребне дозволе за извођење радова које би утицале на промену његове бруто површине, нити измену изворног габарита, те да нема сметњи за враћање у смислу члана 17. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, да исти нема намену односно статус који је одређен чл. 18. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, да предметни стан није предмет уговора о закупу, коришћењу, давању на чување нити сличног правног односа, односно да на истом не постоји законом заштићено станарско право, имајући у виду да је лице коме је исти био дат на коришћење преминуло, након чега није дошло до закључења новог уговора у вези са коришћењем предметног стана, те да не постоје сметњи из члана 27. став 3. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, као и да је исти данас у државној својини Републике Србије, ванкњижног корисника ГО Стари град.

Код утврђивања права на враћање градског грађевинског земљишта, Агенција је нашла да је захтев Јеврејске општине у Београду основан и у овом делу. Наиме, чланом 104. ставом 2. Закона о планирању и изградњи прописано је да ако се на катастарској парцели налази објекат, односно објекти у сувласништву различитих лица или је објекат састављен од посебних делова који су у власништву различитих лица, орган из става 1. овог члана у евиденцију непокретности и правима на њима уписује да је катастарска парцела у сувласништву тих лица, а да је удео тих лица у сразмери са површином коју поседују у односу на укупну површину објекта, односно објеката који се налазе на тој парцели.

Имајући у виду да је Агенција сходно члану 18. Закона отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, утврдила све чињенице и околности од значаја за одлучивање о захтеву, односно да је стан враћен овим решењем одузет од физичког лица које је било припадник Јеврејске заједнице, да означени стан представља „имовину без наследника“, да је данас у истој површини као и у тренутку одузимања, да је у државној својини Републике Србије, ванкњижног корисника ГО Стари град, то је нађено да су испуњени сви услови за враћање предметне имовине у натуралном облику, те је и донета одлука као у тачки 1. диспозитива овог решења. Даље, како је неспорно утврђено да стан који се враћа овим решењем, није предмет уговора о закупу, коришћењу, давању на чување нити било ког сличног правног односа, односно да на истом не постоји законом заштићено станарско право, односно да не постоје сметњи из члана 27. став 3. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, то је одлучено као у тачки 3. диспозитива овог решења.

У складу са чланом 19. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, којим је прописано да се у решењу налаже се надлежним органима извршење решења, као и брисање евентуалних терета, а имајући у виду све горе изведене и цитиране доказе, одлучено је као у тачки 4. и 5. диспозитива овог решења.



Чланом 62. став 3. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да је враћена имовина у слободном промету, а да Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом првог отуђења те је одлучено као у тачки 5. диспозитива овог решења.

Приликом доношење овог решења Агенција је ценила и све остале доказе у списима предмета те је нађено да су исти без утицаја на доношење другачије одлуке у овој управној ствари.

Даље, одлучујући о делу захтева који се односи на враћање стана број 6 (ев. број 5), од две собе, површине 15м<sup>2</sup>, у сутерену зграде број 3. у Ул. таковској у Београду, постојеће на кат.парцели 2769, све уписано у Лист непокретности број 1113, КО Стари град, нађено је да је исти неоснован.

Наиме, чланом 4. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста прописано је да стицалац имовине, осим обвезника враћања, који је, након подржављења имовине, стекао право својине у складу са законом, остаје власник и држалац ствари, а његова стечена права не смеју бити повређена.

Чланом 6. истог Закона, прописано је да се враћање имовине у натуралном облику спроводи у складу са овим и Законом о враћању одузете имовине и обештећењу.

Чланом 15. став 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да се овим законом враћају покретне и непокретне ствари у јавној својини Републике Србије, аутономне покрајине односно јединице локалне самоуправе, у државној, друштвеној и задружној својини, осим ствари у својини задругара и друштвеној и задружној својини које је ималац стекао уз накнаду.

Подносилац захтева у овом поступку поред осталог потражује враћање стана број 6 (ев. број 5), од две собе, површине 15м<sup>2</sup>, у сутерену зграде број 3. у Ул. таковској у Београду, постојеће на кат.парцели 2769, све уписано у Лист непокретности број 1113, КО Стари град који је била у сувласништву Нехама Алфреда и Нехама Рикете, који су како је то горе утврђено и образложено, неспорно били припадници Јеврејске заједнице, као и да је њихова имовина одузета на основу прописа који је предвиђен у члану 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Међутим, како је Законом прописано начело заштите стицаоца тј. приватне својине (чл.4), а у вези са чланом 15. став 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, предмет враћања у овом управном поступку не може бити имовина која је у приватној својини ако је то право својине стечено у складу са законом, што је неспорно случај у овој управној ствари имајући у виду достављени Уговор о откупу стана број: 360-2578/93, оверен код Првог општинског суда у Београду под Ов. бр. 6305/93 од 01.06.1993. године, то је овај орган нашао да сходно чл. 4. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, нема места враћању предметне имовине у натуралном облику, те да је у том случају предметни захтев потребно одбити као неоснован у целости.

Овај орган је у доказном поступку извео и ценио и све остале доказе, које није посебно образлагао јер не би били од утицаја на доношење другачије одлуке у овој управној ствари.

Како је чланом 18. став 3. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, предвиђено да ако Агенција утврди да не постоји законски основ за враћање одузете имовине, доноси решење о одбијању захтева, то ценећи све горенаведене и цитиране доказе, и на основу потпуно утврђеног чињеничног стања, одлучила као у тачки 2. диспозитива овог решења.

**Упутство о правном средству:**

Против овог решења може се изјавити жалба Министарству финансија, као другостепеном органу, у року од 15 дана од дана обавештавања странке о решењу, а преко Агенције за реституцију, ул. Масарикова бр. 5, Београд, у довољном броју примерака за орган и све странке у поступку.

**Саветник за поступак враћања  
имовине жртва Холокауста**

**Полина Бабић**

*Polina Babic*

**Сектор за координацију и надзор**

*M. L. ...*



**Доставити:**

1. Подносиоцу захтева Јеврејској општини Београд, преко пуномоћника адоката Дејана Цоље, Ул. Светомира Николајевића бр.13, 11 000 Београд;
2. Државном правобранилаштву, Ул. Немањина бр.22-26, 11000 Београд,
3. Општинском правобранилаштву ГО Стари град, Ул. македонска, бр.42, 11000 Београд;
4. Агенцији за реституцију-централна јединица, Сектору за координацију и надзор,
5. Архиви,
6. У предмет.

**По правоснажности:**

7. Управи јавних прихода града Београда, Одељење за подручје ГО Стари град, Ул. македонска бр.42, 11000 Београд,
8. РГЗ- Служби за катастар непокретности Стари град, Ул. цара Душана бр. 1, 11000 Београд,
9. Републичкој дирекцији за имовину Републике Србије, Ул. краља Милана бр. 16, 11000 Београд,
10. Агенцији за реституцију-централна јединица, Сектору за координацију и надзор.

ЕКСПЕДОВАНО  
ИЗ АГЕНЦИЈЕ ЗА РЕСТИТУЦИЈУ

дана 08. 05. 2019